

EWANGELIA WEDŁUG ŚW. JANA

ROZDZIAŁY 10 - 11

Dobry Pasterz i wskrzeszenie Łazarza

AGENDA:

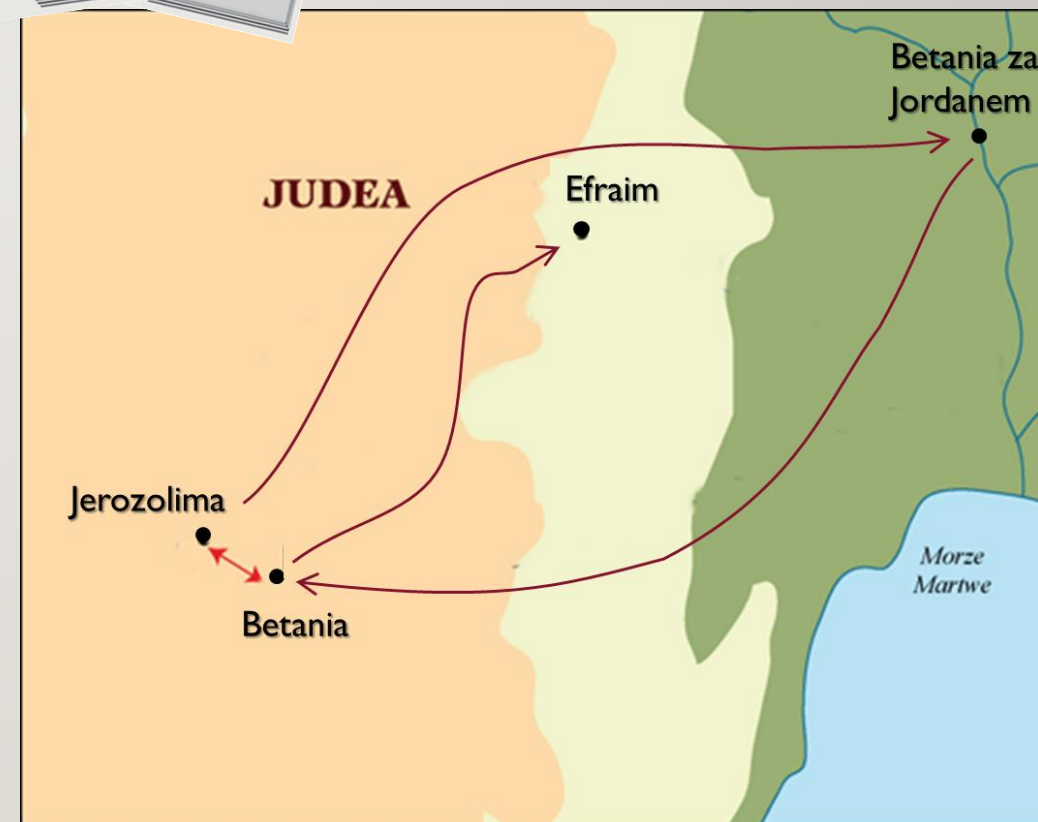
- Informacje wprowadzające
- Rozdział 10:
 - Motyw Dobrego Pasterza w Biblii
 - Struktura rozdziału
 - Charakterystyka treści
- Rozdział 11:
 - Struktura rozdziału
 - Charakterystyka treści

INFORMACJE WPROWADZAJĄCE

INFORMACJE WPROWADZAJĄCE

- wydarzenia opisywane w Rozdziałach 10 i 11 odbywają się w czasie czterech zimowych miesięcy (grudzień – marzec)
- na początku Jezus z uczniami przebywa w Jerozolimie, dokąd przybył z Judei na święto Namiotów (15 dzień Tiszri – początek października)
- w końcowej części Rozdziału 10 czytamy, że Jezus udaje się za Jordan
- w Rozdziale 11 czytamy najpierw o przyjsciu Jezusa do Betanii, a potem o udaniu się do miasteczka Efraim
- większa aktywność Jezusa
- narastająca niechęć elit żydowskich
- zamiar zgładzenia Chrystusa

ROZDZIAŁ 10

DOBRY PASTERZ

MOTYW DOBREGO PASTERZA W BIBLII

- Psalm 23 (22)
- Psalm 78 (77)
- Księga Ezechiela (Ez 34, 23)
- Księga Ezechiela (Ez 34,2a-8)
- Księga Ezechiela (Ez 34,9-16)
- Ewangelia wg św. Mateusza (Mt 18 - Owca zabłąkana)
- Ewangelia wg św. Łukasza (Łk 15 - Zaginiona owca)

MOTYW DOBREGO PASTERZA W BIBLII

Psalm 23 (22):

(...) Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.

Psalm 78 (77):

(...) Wybrał swego sługę Dawida

i wziął go od owczych zagród:

powołał go, gdy chodził za karmiącymi [owcami],

by pasł Jakuba, lud Jego,

i Izraela, Jego dziedzictwo.

On ich pasł w prawości swego serca

i roztropnie prowadził swoimi rękoma.

MOTYW DOBREGO PASTERZA W BIBLII

Księga Ezechiela (Ez 34, 23):

I ustanowię nad nimi jednego pasterza, który je będzie pasł, mego sługę, Dawida. On je będzie pasł, on będzie ich pasterzem.

Księga Ezechiela (Ez 34, 2a-8):

(...) Tak mówi Pan Bóg: Biada pasterzom Izraela, którzy sami siebie pasą!

(...) Nakarmiliście się mlekiem, odzialiście się wełną, zabiliście tłuste zwierzęta, jednakże owiec nie paśliście.

(...) z przemocą i okrucieństwem obchodziliście się z nimi.

(...) Rozproszyły się [owce moje], bo nie miały pasterza i stały się żerem wszelkiego dzikiego zwierza.

(...) pasterze sami siebie paśli, a nie paśli moich owiec,

MOTYW DOBREGO PASTERZA W BIBLI

Księga Ezechiela (Ez 34, 9-16):

(...) dlatego wy, pasterze, słuchajcie słowa Pańskiego. Tak mówi Pan Bóg: Oto jestem przeciw pasterzom.

(...) Oto Ja sam będę szukał moich owiec i będę miał o nie pieczę.

(...) Wyprowadzę je spomiędzy narodów i zgromadzę je z krajów, sprowadzę je z powrotem do ich ziemi i paść je będę na górach izraelskich, w dolinach i we wszystkich zamieszkałych miejscach kraju.

(...) Ja sam będę pasł moje owce i Ja sam będę je układał na legowisko - wyrocznia Pana Boga. Zagubioną odszukam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał. Będę pasł sprawiedliwie.

MOTYW DOBREGO PASTERZA W BIBLII

Mt 18 (12-14) Owca zabłąkana:

Jak wam się zdaje? Jeśli kto posiada sto owiec i zabłąka się jedna z nich: czy nie zostawi dziewięćdziesięciu dziewięciu na górach i nie pójdzie szukać tej, która się zabłąkała? A jeśli mu się uda ją odnaleźć, zaprawdę, powiadam wam: cieszy się nią bardziej niż dziewięćdziesięciu dziewięciu tymi, które się nie zabłąkały. Tak też nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, żeby zginęło jedno z tych małych

Łk 15 (1-7) Zaginiona owca:

Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: "Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła".

ROZDZIAŁ 10

STRUKTURA ROZDZIAŁU

STRUKTURA ROZDZIAŁU 10

42 wersy

Dobry Pasterz

Chrystus – jedno z Ojcem

W Zajordaniu

1-21

22-39

40-42

1-21

22-42

I część

II część

sekcje: 1-6, 7-9, 10-13, 14-18, 19-21

sekcje: 22-39, 40-42

ROZDZIAŁ 10

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

1 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: **Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdzierą się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem.** **2** Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. **3** Temu otwiera odźwierny, a owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu i wyprowadza je. **4** A kiedy wszystkie wyprowadzi, staje na ich czele, a owce postępują za nim, ponieważ głos jego znają. **5** Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych». **6** Tę przypowieść opowiedział im Jezus, lecz oni nie pojęli znaczenia tego, co im mówił.

1 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdziera się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem. **2** Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. **3** Temu **otwiera odźwierny**, a **owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu** i wyprowadza je. **4** A kiedy wszystkie wyprowadzi, **staje na ich czele**, a owce postępują za nim, ponieważ **głos jego znają**. **5** Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych». **6** Tę przypowieść opowiedział im Jezus, lecz oni nie pojęli znaczenia tego, co im mówił.

1 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdzierą się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem. **2** Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. **3** Temu otwiera odźwierny, a owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu i wyprowadza je. **4** A kiedy wszystkie wyprowadzi, staje na ich czele, a owce postępują za nim, ponieważ głos jego znają. **5** Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych». **6** Tę przypowieść opowiedział im Jezus, lecz oni nie pojęli znaczenia tego, co im mówił.

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

1 część, 2 sekcja (wersy 7-9)

7 Powtórnie więc powiedział do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ja jestem **bramą** owiec. **8** Wszyscy, którzy przyszli **przede Mną**, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich owce. **9** Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony - wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę.

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

1 część, 2 sekcja (wersy 7-9)

7 Powtórnie więc powiedział do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. **8** Wszyscy, którzy przyszedli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich owce. **9** Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony - **wejdzie i wyjdzie**, i znajdzie paszę.

10 Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. **Ja** przyszedłem po to, aby [owce] miały życie i miały je w obfitości. **11 Ja** jestem dobrym pasterzem. **Dobry pasterz** daje życie swoje za owce. **12 Najemnik** zaś i **ten, kto nie jest pasterzem**, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; **13** dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach.

14 Ja jestem dobrym pasterzem i **znam** owce moje, a moje Mnie **znają**, **15** podobnie jak Mnie **zna** Ojciec, a Ja **znam** Ojca. Życie moje oddaję za owce. **16** Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. **17** Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je [potem] znów odzyskać. **18** Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

14 Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, **15** podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. **16** Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. **17** Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je [potem] znów odzyskać. **18** Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

14 Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, **15** podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. **16** Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. **17** Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je [potem] znów odzyskać. **18** Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

19 I znów nastąpiło **rozdwojenie między Żydami** z powodu tych słów. **20** Wielu spośród nich mówiło: «On jest opętany przez złego ducha i odchodzi od zmysłów. Czemu Go słuchacie?» **21** Inni mówili: «To nie są słowa opętanego. Czyż zły duch może otworzyć oczy niewidomym?»»

ścista więź Jezusa z Ojcem jest źródłem (ale też konsekwencją) gotowości Jezusa do oddania życia za wszystkie owce, nie tylko z obecnej owczarni – za całą ludzkość.

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

2 część, 1 sekcja (wersy 22-39)

22 Obchodzono wtedy w Jerozolimie uroczystość Poświęcenia świątyni. Było to w zimie. **23** Jezus przechadzał się w świątyni, w portyku Salomona. **24** Otoczyli Go Żydzi i mówili do Niego: «**Dokąd będziesz nas trzymał w niepewności? Jeśli Ty jesteś Mesjaszem, powiedz nam otwarcie!**» **25** Rzekł do nich Jezus: «Powiedziałem wam, a nie wierzycie. **Czyny, których dokonuję w imię mojego Ojca, świadczą o Mnie.** **26** Ale wy nie wierzycie, bo nie jesteście z moich owiec. **27** Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną **28** i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. **29** **Ojciec mój, który Mi je dał,** jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. **30** **Ja i Ojciec jedno jesteśmy**».

31 I znowu Żydzi porwali kamienie, aby Go ukamienować. **32** Odpowiedział im Jezus: «**Ukazałem wam wiele dobrych czynów pochodzących od Ojca. Za który z tych czynów chcecie Mnie ukamienować?**» **33** Odpowiedzieli Mu Żydzi: «Nie chcemy Cię kamienować za dobry czyn, ale za bluźnierstwo, za to, że **Ty będąc człowiekiem uważasz siebie za Boga**». **34** Odpowiedział im Jezus: «Czyż nie napisano w waszym Prawie: Ja rzekłem: Bogami jesteście? **35** Jeżeli [Pismo] nazywa bogami tych, do których skierowano słowo Boże - a Pisma nie można odrzucić - **36** to jakżeż wy o Tym, którego Ojciec poświęcił i posłał na świat, mówicie: "Bluźnisz", dlatego że powiedziałem: "Jestem Synem Bożym?" **37** Jeżeli nie dokonuję dzieł mojego Ojca, to Mi nie wierzcie! **38** Jeżeli jednak dokonuję, to choćbyście Mnie nie wierzyli, **wierzcie moim dziełom**, abyście poznali i wiedzieli, że **Ojciec jest we Mnie, a Ja w Ojcu**». **39** I znowu starali się Go pojmać, ale On uszedł z ich rąk.

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

2 część, 2 sekcja (wersy 40-42)

40 I powtórnie udał się za Jordan, na miejsce, gdzie Jan poprzednio udzielał chrztu, i tam przebywał. **41** Wielu przybyło do Niego, mówiąc, iż Jan wprawdzie nie uczynił żadnego znaku, ale że wszystko, co Jan o Nim powiedział, było prawdą. **42** I wielu tam w Niego uwierzyło.

ROZDZIAŁ 11

WSKRZESZENIE ŁAZARZA

ROZDZIAŁ 11

STRUKTURA ROZDZIAŁU

STRUKTURA ROZDZIAŁU 11

57 wersów

Wskrzeszenie Łazarza

Narada kapłanów W Efraim

1-44

45-53

54-57

1-16

17-44

45-57

część wprowadzająca

część główna

część końcowa

ROZDZIAŁ 11

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

1 Był pewien chory, Łazarz z Betanii, z miejscowości Marii i jej siostry Marty. **2** Maria zaś była tą, która namaściła Pana olejkiem i włosami swoimi otarła Jego nogi. Jej to brat Łazarz chorował. **3** Siostry zatem posłały do Niego wiadomość: «Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz». **4** Jezus usłyszawszy to rzekł: «**Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą**». **5** A Jezus mówił do Marty i jej siostrę, i Łazarza. **6** Mimo jednak że słyszał o jego chorobie, zatrzymał się przez dwa dni w miejscu pobytu.

1

(...) Siostry zatem posłały do Niego wiadomość: «Panie, oto choruje ten, którego Ty **kochasz**». (...) **5** A Jezus **miłował** Martę i jej siostrę, i Łazarza.

κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει

*Kyrie ide hon **fileis** asthenei*

Panie oto ten którego lubisz (kochasz) jest bez siły

ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον

***Egapa** de ho Iesous ten Marthan kai ten adelfen autes kai ton Lazaron*

Miłował zaś Jezus Martę i siostrę jej i Łazarza

2

6 Mimo jednak że słyszał o jego chorobie, zatrzymał się przez dwa dni w miejscu pobytu. (...) Łazarz umarł, **15** ale raduję się, że Mnie tam nie było (...)

7 Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: «Chodźmy znów do Judei!» **8** Rzekli do Niego uczniowie: «Rabbi, dopiero co **Żydzi usiłowali Cię ukamienować** i znów tam idziesz?» **9** Jezus im odpowiedział: «**Czyż dzień nie liczy dwunastu godzin?** Jeżeli ktoś chodzi za dnia, nie potknie się, ponieważ widzi światło tego świata. **10** Jeżeli jednak ktoś chodzi w nocy, potknie się, ponieważ brak mu światła». **11** To powiedział, a następnie rzekł do nich: «Łazarz, przyjaciel nasz, zasnął, lecz idę, aby go obudzić». **12** Uczniowie rzekli do Niego: «Panie, jeżeli zasnął, to wyzdrowieje». **13** Jezus jednak mówił o jego śmierci, a im się wydawało, że mówi o zwyczajnym śnie. **14** Wtedy Jezus powiedział im otwarcie: «**Łazarz umarł, 15 ale raduję się, że Mnie tam nie było,** ze względu na was, abyście uwierzyli. Lecz chodźmy do niego!» **16** Na to Tomasz, zwany Didymos, rzekł do współuczniów: «**Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć**».

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

Część główna (wersy 17 - 44)

17 Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już do czterech dni spoczywającego w grobie. **18** A Betania była oddalona od Jerozolimy około piętnastu stadiów **19** i wielu Żydów przybyło przedtem do Marty i Marii, aby je pocieszyć po bracie. **20** Kiedy zaś Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. **21** Marta rzekła do Jezusa: «**Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł.** **22** Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga». **23** Rzekł do niej Jezus: «Brat twój zmartwychwstanie». **24** Rzekła Marta do Niego: «Wiem, że **zmartwychwstanie w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym**».

25 Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. **26** Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?» **27** Odpowiedziała Mu: «Tak, Panie! Ja mocno wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat».

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

Część główna (wersy 17 - 44)

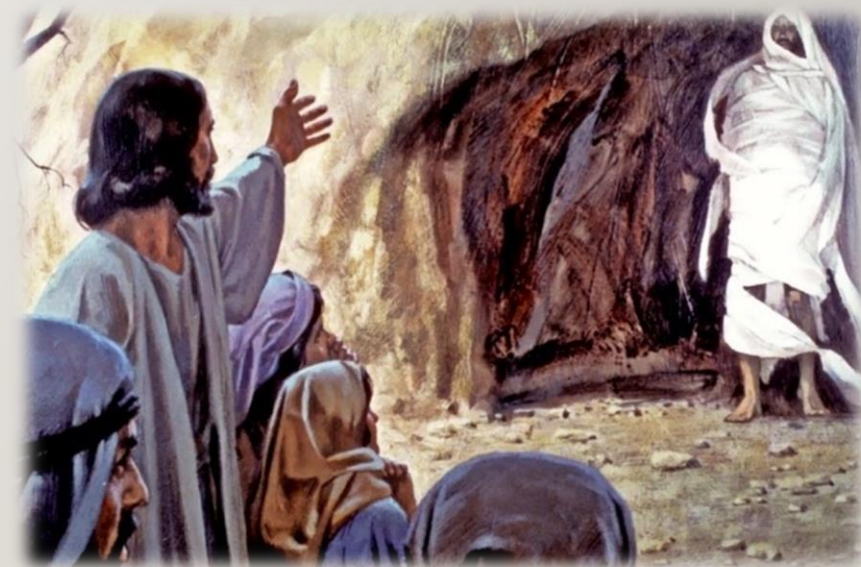
28 Gdy to powiedziała, odeszła i przywołała po kryjomu swoją siostrę, mówiąc: «Nauczyciel jest i woła cię». **29** Skoro zaś tamta to usłyszała, wstała szybko i udała się do Niego. **30** Jezus zaś nie przybył jeszcze do wsi, lecz był wciąż w tym miejscu, gdzie **Marta wyszła Mu na spotkanie**. **31** Żydzi, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, widząc, że Maria szybko wstała i wyszła, udali się za nią, przekonani, że idzie do grobu, aby tam płakać. **32** A gdy Maria przyszła do miejsca, gdzie był Jezus, ujrawszy Go upadła Mu do nóg i rzekła do Niego: «**Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł**».

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

Część główna (wersy 17 - 44)

- (...) Gdy więc Jezus ujrzał jak płakała ona i Żydzi, którzy razem z nią przyszli, **wzruszył** się w duchu, **rozzewnił** (...) Jezus **zapłakał**.
- (...) A Żydzi rzekli: «Oto jak go miłował!» Niektórzy z nich powiedzieli: **«Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?»**
- (...) zawołał donośnym głosem: «Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!» I **wyszedł zmarły**, mając nogi i ręce powiązane opaskami, a twarz jego była zawinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: «Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić!».

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI

Część końcowa (wersy 45 - 57)

- (...) Wielu więc spośród Żydów przybyłych do Marii ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, **uwierzyło w Niego**.
- (...) Niektórzy z nich udali się do faryzeuszów i **donieśli im**, co Jezus uczynił.
- (...) arcykapłani i faryzeusze **zwołali Wysoką Radę**
- (...) wszyscy uwierzą w Niego, i przyjdą Rzymianie, i **zniszczą nasze miejsce święte i nasz naród**
- (...) Kajfasz, który w owym roku był najwyższym kapłanem, rzekł do nich: «Wy nic nie rozumiecie i nie bierzecie tego pod uwagę, że lepiej jest dla was, gdy **jeden człowiek umrze za lud**, niż miałyby zginąć cały naród».
- (...) Tego więc dnia **postanowili Go zabić**.

54 Odtąd Jezus już nie występował wśród Żydów publicznie, tylko odszedł stamtąd do **krainy w pobliżu pustyni, do miasteczka, zwanego Efraim**, i tam przebywał ze swymi uczniami. **55** A była blisko Pascha żydowska. Wielu przed Paschą udawało się z tej okolicy do Jerozolimy, aby się oczyścić. **56** Oni więc szukali Jezusa i gdy stanęli w świątyni, mówili jeden do drugiego: «Cóż wam się zdaje? Czyżby nie miał przyjść na święto?» **57** **Arcykapłani zaś i faryzeusze wydali polecenie, aby każdy, ktokolwiek będzie wiedział o miejscu Jego pobytu, doniósł o tym, aby Go można było pojmać.**

*A była blisko
Pascha żydowska...*

DO REFLEKSJI...

Czyny, których dokonuję w imię mojego Ojca, świadczą o Mnie.

Czy Twoje czyny świadczą o Twojej wierze?

«Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga». Rzekł do niej Jezus: «Brat twój zmartwychwstanie». Rzekła Marta do Niego: «Wiem, że zmartwychwstanie w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym».

Czy wierzysz, że Bóg może w Twoim życiu uczynić coś, co wydaje się niemożliwe?

EWANGELIA WEDŁUG ŚW. JANA

ROZDZIAŁY 10 - 11

Dobry Pasterz i wskrzeszenie Łazarza

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

Portyk Salomona

